

Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčios

DVASININKŲ NUOSTATAI

Šie dvasininkų tarnystės nuostatai buvo svarstomi LELB kunigų konventuose ir patvirtinti LELB Konsistorijos posėdyje 2014 05 16

1. Dvasininkų pareigos ir atsakomybė

1. Visos dvasininkų pareigos vykdomos su didžiausiu stropumu ir tikslumu, siekiant didžiojo, Viešpaties paskirto, tikslo – Dievo karalystės žemėje skleidimo, bei stengiantis savo parapijiečius stiprinti krikščioniško mokyimo tiesomis. Dvasininkas neturi sleisti ar reikšti nuomonę, kuri nesutampa su Liuteronų Bažnyčios mokymu, ir vengti visko, kas gali duoti pretekstą kaltinti dykinėjimu, lengvabūdiškumu ar nesusiūkalykumu, bet didžiąją dalį laisvo laiko skirti Kristaus mokslo skelbimui. Netgi poilsio valandomis dvasininkas turi nepamiršti savo pašaukimo išskirtinumo (vertingumo) bei šventumo, ir stebėti, kad jo elgesys arba kalbos dideliuose susibūrimuose ir draugiškuose pokalbiuose negundytų žmonių arba nepasirodytų smerktinos. Bažnyčios nariai turi būti raginami gyventi dievotą, kuklų ir dorą gyvenimą ne tik dvasininkų žodiniiais pamokymais, bet ir asmeniniu pavyzdžiu.

1.2. Kiekvienas dvasininkas, vadovaudamasis LELB Statuto ir Konsistorijos potvarkių nustatyta tvarka, veda metrikų knygas. Metrikų knygos yra parapijos nuosavybė.

1.3. Dvasininkai negali užsiimti jokia veikla, kuri nederą su tarnyste arba atitraukia nuo ganytojiškų pareigų. Apie papildomą dvasininko veiklą turi būti informuojama Konsistorija.

1.4. Dvasininkai nepriklauso politinėms partijoms ar judėjimams, viešai neagituoja žmonių remti kurią nors politinę partiją. Be Konsistorijos sutikimo nesiekia politinio pasitikėjimo pareigų. Einant politinio pasitikėjimo pareigas, dvasininkai nusišalina nuo tarnystės pareigų.

1.5. Nė vienas dvasininkas negali atlikti apeigų kito kunigo parapijoje, prieš tai negavęs tos parapijos klebono kvietimo arba sutikimo.

1.6. Išvykdami iš savo parapijų į užsienį arba eidami kasmetinių atostogų, dvasininkai apie tai privalo raštu informuoti Vyskupą (Konsistorijos pirmininką).

1.7. Kai toje pačioje parapijoje tarnauja du dvasininkai – klebonas ir vikaras, jų pareigos iš anksto aptiriamos parapijos taryboje. Dvasininkų raštišką susitarimą tvirtina Konsistorija.

1.8. Visus tarp dvasininkų kylančius ginčus nagrinėja Konsistorija.

1.9. Nesilaikantis nuostatų dvasininkas yra žodžiu įspėjamas Vys-

kupo, nepaklūsęs – įspėjamas raštu. Jei piktybiškai ir toliau nesilaiko nuostatų – suspenduojamas.

2. Sakramentai ir kiti patarnavimai

2.1. Teikiant sakramentus ir atliekant kitas bažnytines apeigas, evangelikų liuteronų dvasininkai privalo laikytis bažnyčioje priimtos (nustatytos) tvarkos bei savo asmeniniu pavyzdžiu rodyti pagarbą šioms šventoms malonės priemonėms, atskleisdami jų iškilmingumą ir orumą, ir vengdami visko, kas gali trukdyti gelbintiniam sakramentų veikimui susirinkusiųjų protuose ir širdyse. Dvasininkai turi mokėti paaiškinti savo parapijiečiams tikrąją sakramentų ir apeigų reikšmę, prieš apeigų arba sakramentų savavališkai neprijundami jokių prietarų ar nuomonių.

2.2. Dvasininkai neteikia sakramentų netikintiesiems.

2.3. Savo parapijose dvasininkai privalo lankyti ligonius, juos mokyti ir guosti Dievo Žodžiu. Jeigu dvasininkas yra iškviečiamas prie kenčiančiojo (miršančiojo) patalo, jis neturi teisės atsisakyti. Dvasininkui išvykus, ar dėl pateisinamų priežasčių negalint įvykdyti šios pareigos, apie ligonį informuojamas kaimyninės parapijos kunigas. Lankant ligonius, dvasininkai turėtų nepamiršti ir ligonio namiškių, užsimindami apie jų pareigą su meile rūpintis ligoniu, primindami apie jų laikinumą bei, kad ir jie patys bet kuriuo metu turi būti pasiruošę mirčiai.

2.4. Plintant užkrečiamoms ligoms ar kilus kitiems pavojams, dvasininkai neturėtų apleisti (palikti) savo parapijų arba vengti (atsisakyti) pareigos lankyti ligonius bei teikti jiems šventuosius Sakramentus.

2.5. Vyresnybei prašant (reikalaujant), dvasininkai privalo lankyti kalinimo įstaigose esančius evangelikų liuteronų tikybos kalinius. Dvasininkas negali atsisakyti aplankyti kalinį bei suteikti jam šventuosius Sakramentus, jeigu jis šito prašo; dėl šito tereikia leidimo vyresnybės, kurios žinioje yra kalinys. Gavęs leidimą, dvasininkas ir nekviečiamas privalo lankyti evangelikų liuteronų tikėjimo kalinius, juos mokyti ir guosti Šventojo Rašto žodžiais.

3. Krikštas

3.1. Šventasis Krikštas atliekamas bažnyčiose. Rekomenduojama

Krikštą atlikti pamaldų metu.

3.2. Namuose dvasininkai krikštija tik tada, kai bloga naujagimio arba jo tėvų sveikata, šaltas arba labai prastas oras, nuošalumas arba kitos rimtos priežastys trukdo atnešti kūdikį į bažnyčią.

3.3. Tėvai turi būti raginami ir skatinami pakrikštyti kūdikius iki 6 mėn. amžiaus.

3.4. Jeigu Krikšto metu kūdikiui duodamų vardų kiekyje ar pasirinkime, ar krikšto tėvų paskyrimo dvasininkas mato kažką aiškiai nepadoraus ar nederamo, jis privalo vaizdinių, mokymų ir tinkamų aiškinimų pagalba stengtis užkirsti kelią dėl to kylančiai netvarkai ir nemaloniems padariniams.

3.5. Žmonės, žinomi dėl aiškios bedievyystės ar palaido, krikščionio vardą paniekinančio gyvenimo, o taip pat ir tie, kurie į Krikštą ateis apsvaigę, kunigo neturi būti leidžiami tapti kūdikio krikšto tėvais.

3.6. Nekrikštyti vaikai (nuo 7 metų iki konfirmacinio amžiaus) prieš Krikštą turi būti trumpai pamokomi apie Šventojo Krikšto sakramentą

3.7. Suaugusieji gali krikštytis tik po katekizacijos (pamokymo).

3.8. Jei dvasininkas teikia patarnavimus neprisidedančiam prieš jokios parapijos išlaikymo, jis gali nustatyti aukos dydį.

4. Konfirmacija

4.1. Konfirmacijai vaikai rengiami nuo 12 metų.

4.2. Konfirmantai rengiami ne mažiau nei vienerius mokslo metus, nuo rugsėjo 1 dienos.

4.3. Konfirmuojamas tikintysis, kuris konfirmuojasi ne savo parapijoje, turi pateikti pažymą apie pasirengimą konfirmacijai.

5. Išpažintis ir Komunija (Šventoji Vakariėnė)

5.1. Dvasininkas turi skatinti (raginti) parapijiečius atlikti asmeninę išpažintį.

5.2. Dvasininkas privalo laikyti paslaptyste visa, kas jam patikėta per išpažintį. Netgi teismui reikalaujant jis negali to atskleisti be paties prisipažinusiojo sutikimo, bet privalo stengtis jį pamokymais paraginti savanoriškai prisipažinti teisme apie padarytą nusižengimą ir su juo susijusias aplinkybes.

5.3. Kunigas iš bendros atgailos ir dalyvavimo šventuosiuose Sakramentuose neturi teisės pašalinti nė vieno evangelikų liuteronų bažnyčios nario, išskyrus apsvaigusius, netekusius proto ar esančius be sąmonės.

5.4. Jeigu dalijant Komuniją nepakanka ant altoriaus pašventintos duonos ir vyno, iš naujo atnešami vynos ir duona iki Komunjios turi būti kad ir be skelbimo pašventinti. Lygiai taip pat, likusios Šventosios Dovanos turi būti kruopščiai saugomos nuo bet kokio neverto panaudojimo ar nuo naudojimo dėl kokių nors prietarų. Visas pašventintas vynos ir duona turi būti suvartojami.

6. Santuoka

6.1. Bažnyčioje tuokiami tik krikščionys.

6.2. Tuokiami vyras ir moteris.

6.3. Santuoka sudaroma tik liuteronų bažnyčiose bei teikiama registracijai liuteronų dvasininko.

6.4. Prieš santuoką jaunavedžiai turi pateikti krikšto liudijimą arba išrašą iš krikštų knygos bei, jei tuokiasi ne savo parapijoje, dvasininko leidimą tuoktis kitoje parapijoje.

6.5. Esant galimybei, rekomenduojama jaunavedžius parengti santuokai.

6.6. Jei kuris iš sutuoktinių yra užsienietis, jis privalo pristatyti liudijimą, kad nėra saistomas kitos santuokos.

6.7. Anglikonų ir reformatų konfesijų tikintieji tuokiami taip pat kaip liuteronai.

6.8. Santuoka sudaroma vieną kartą, išskyrus išimtinus atvejus.

6.9. Įrašas apie santuoką įtraukiamas į krikšto metrikus. Jei metrikai yra kitoje parapijoje, turi būti informuojamas tos parapijos dvasininkas.

7. Laidotuvės. Paminėjimai

7.1. Sakydami gedulingas kalbas, kunigai turi susilaikyti ir nuo nereikalingų bei nederamų pagyrų mirusiųjų atžvilgiu, ir nuo nemandaus griežto jų gyvenimo teismo, turėdami omenyje tik velionio giminių ir draugų paguodą bei bendrą dvasinį visų klausančiųjų pamokymą.

7.2. Dvasininkas gali laidoti visų konfesijų tikintuosius. Dvasininkas turi teisę nuspręsti, kam neteikti laidotuvių patarnavimų.